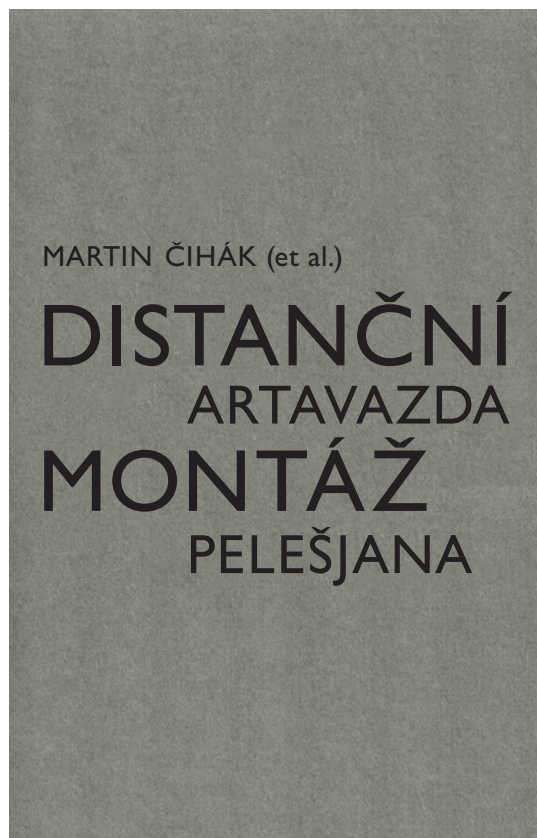

Tisková zpráva

Martin Čihák (et al.): DISTANČNÍ MONTÁŽ ARTAVAZDA PELEŠJANA

Kniha reflektuje dílo arménského režiséra Artavazda Ašotoviče Pelešjana (*1938), tvůrce teorie tzv. distanční montáže, která představuje zásadní zlom v chápání zákonitostí stříhové skladby filmu. Opěrným textem celé knihy je Pelešjanova stať z poloviny sedmdesátých let *Distanční montáž neboli teorie distance*, na ni navazují texty studentů a pedagogů FAMU věnované dílčím aspektům Pelešjanovy tvorby.

Kniha reflektuje dílo arménského režiséra Artavazda Ašotoviče Pelešjana (*1938), tvůrce teorie tzv. distanční montáže, která představuje zásadní zlom v chápání zákonitostí stříhové skladby filmu. Opěrným textem celé knihy je Pelešjanova stať z poloviny sedmdesátých let *Distanční montáž neboli teorie distance*, na ni navazují texty studentů a pedagogů FAMU věnované dílčím aspektům Pelešjanovy tvorby.

Autoři zařazených studií jsou sami aktivními filmaři, pracují či studují na FAMU, a k napsání statí je inspirovalo mimo jiné osobní setkání s Artavazdem Pelešjanem. Ten v roce 2015 navštívil na pozvání FAMU Prahu a byl také hostem festivalu Ji.hlava. Právě ve vzájemných rozhovorech měli autoři textů možnost nejen společně analyzovat předváděná díla, ale i hovořit o konkrétních myšlenkových formulacích přímo s Artavazdem Ašotovičem, což se do každého z textů promítlo jiným způsobem. Vedle originálních vhledů a ponorů do Pelešjanova díla tak kniha zaujme rovněž svým rozpětím interpretačním, stylistickým i sémantickým, neboť se pokouší čtenářům přiblížit různorodost přístupů k pojetí distanční montáže na základě toho, jak je pro každého z autorů důležité v kontextu jeho vlastní tvůrčí praxe.

Artavazd Pelešjan se narodil v roce 1938 v arménském Gjumri. Během studia na Moskevské filmové škole (VGIK) na sebe upozornil snímkem *Začátek* (1967), ve kterém na archivních dokumentárních záběrech zkoumá možnosti filmové montáže jako zdroje nového iluzorního pohybu. Zlomovým se pak stal jeho snímek *My* (1969), filmový opus věnovaný nejen arménskému národu, kde již naplno rozvíjí metodu distanční montáže. Pelešjanova tvorba čítá zhruba 10 filmů, obtížně žánrově či stylově vymezitelných. Celé jeho dílo je samostatným celkem s vědomě propracovanou vnitřní strukturou, k čemuž odkazuje i distanční spojitost názvů jeho filmů *Začátek* (1967) a *Konec* (1993).

Stěžejní Pelešjanova stať *Distanční montáž neboli teorie distance* je zařazena v nově revidovaném překladu Jana Bernarda. Autory dalších zařazených studií jsou Andran Abramjan, Darja Černjak, Ilja Tomaševič, Alexander Kaščejev, Martin Čihák, Jakub Kudláč, Andrea Slováková a Ondřej Vavrečka. Podrobněji jsou autoři představeni v další části tiskové zprávy.

Publikace vznikla na Akademii múzických umění v Praze v rámci projektu „K teorii a praxi distanční montáže“ podpořeného z prostředků účelové podpory na specifický vysokoškolský výzkum, kterou poskytlo MŠMT.

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)

NAMU

Andrea Slováková (*1981, Zvolen)

Dokumentaristka a filmová teoretička, kurátorka, nakladatelka. Vystudovala mediální studia na FSV UK a filmovou vědu na FFUK, studovala také dokumentární tvorbu na FAMU. V letech 2003 až 2011 působila ve vedení Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava, nadále pro něj dramaturgicky připravuje sekci experimentálních dokumentů. Mezi lety 2012 a 2015 vedla Nakladatelství AMU, je zakladatelkou nakladatelství non-fikční literatury Nová beseda, byla šéfredaktorkou sborníku textů o dokumentu *DO* a editorkou vedla *Dok.revue* (příloha týdeníku *Respekt*). Natočila například portrét matematika Petra Vopěnky (Úmysl obohatit holý mechanistický svět, 2006), film o mracích (*Oblaka*, 2007), esej o dohlížecích mechanismech (*Nadohled*, 2011) a experimentální film o českém průmyslu (*Oživení průmyslu*, 2016).

Darja Černjak (*1988, Moskva)

Mezi lety 2007 a 2009 studovala na VGIKu obor kamera v dílně Alexandra Georgijeviče Rybina, žáka Eduarda Kazimiroviče Tisseho a Alexandra Vladimiroviče Galperina. Je také žákyní Eduarda Vladislavoviče loče, žáka Lva Vladimiroviče Kulešova – předmět Základy stříhové skladby. Od roku 2011 studuje na FAMU obor stříhová skladba.

Jakub Kudláč (*1978, Bratislava)

Vystudoval Státní konzervatoř v Bratislavě (2001), poté obor filozofie na FF UK a následně postgraduální studium na FAMU. Je autorem hudby k více než dvaceti divadelním představením, několika krátkometrážním filmům a k celovečernímu filmu Petra Oukropce *Modrý tygr* (2012). Vydal rovněž autorské CD BAOMUZIKK, je vůdčí osobností kapely *Silencio Club* a příležitostně publikuje v časopise *HisVoice*. Od roku 2004 působí pedagogicky na UTB Zlín a od roku 2008 na katedře zvukové tvorby FAMU.

Alexander Kaščejev (*1984, Leningrad)

V letech 2003–2007 vystudoval Hereckou fakultu na Ruské divadelní akademii v Moskvě a poté působil jako herec na řadě moskevských scén (Praxe, Satirikon, Lenkom, Divadlo na Malé Bronné). V roce 2013 absolvoval obor režie na Škole dokumentárního filmu a dokumentárního divadla Mariny Razběžkiny a Michaila Ugarova. Od roku 2014 je studentem katedry stříhové skladby FAMU.

Andran Abramjan (*1985, Praha).

Absolvoval filmová studia na FF UK (Bc.), v současnosti dokončuje studium dokumentární režie na FAMU a působí jako doktorand na katedře zoologie PřF UK. Ve své filmové tvorbě se často pohybuje na pomezí vědeckých témat a vizuálního experimentu nebo společenské eseje – *Momentální nepřízeň počasí* (2012), *Rorýsi* (2013), *Argumenty* (2014). Film *Vládnout, pracovat, vydělávat, modlit se, hroutit se* (2013) získal zvláštní ocenění v sekci Česká radost na MFDF Jihlava 2013. Příležitostně publikuje v časopisech *Živa*, *A2*, *Film a doba* a *PLAV*.

Martin Čihák (*1964, Hradec Králové)

Vystudoval obor učitelství na Matematicko-fyzikální fakultě UK, posléze stříhovou skladbu na FAMU a postgraduální studium na katedře filmové vědy FF UK. V současné době je pedagogem katedry stříhové skladby FAMU. Dlouhodobě působil rovněž na Fakultě humanitních studií UK a na FF UP Olomouc. Od poloviny osmdesátých let pracuje také jako nezávislý filmař, případně jako nájemný kameraman, stříhač, režisér či dramaturg. V roce 2013 vydal v NAMU přepracovanou a rozšířenou verzi své disertační práce *Skladebné postupy filmových avantgard* pod názvem *Ponorná řeka kinematografie*. Jako spoluautor a editor se podílel na vzniku publikace *K tvarozpytu montážních struktur* (PAF, 2016).

Ondřej Vavrečka (*1980, Praha)

Vystudoval FHS UK (2000–2004), na FAMU pak katedru stříhové skladby (2004–2007) a audiovizuální studia na CASu (2009–2011). Studoval též dokumentární režii na stáži v Moskvě – VGIK (2006). Byl dobrovolníkem v Lurdech. Natočil několik celovečerních, převážně dokumentárních filmů, ohledávajících vratkou pozici mezi řádem a chaosem – *Novosti dnja* (2006), *Počátek a lev* (2009), *Ultimum refugium* (2013), *Mezi námi* (2014). Účastní se mezioborového projektu *Imagosféra*, založil *Společnost pro křídlení nativních kultur*. Je členem punkdivadelního souboru *Théâtre de la Liberté* a hraje v kapele *Obec*. Letos úspěšně obhájil na FAMU svoji disertační práci *Smysl montáže*.

Ilja Tomaševič (*1982, Ťumeň)

V letech 1999–2003 studoval na Saratovské státní univerzitě N. G. Černyševského Fakultu matematiky a mechaniky. V letech 2004–2009 navštěvoval na VGIK Fakultu režie, kterou absolvoval dokumentárním filmem *Siněje něbo, čjornyj chleb* (2009), oceněným na řadě mezinárodních festivalů. V roce 2006 pobýval jako stážista na katedře stříhové skladby FAMU. Od roku 2012 učí stříhovou skladbu v různých institucích a od roku 2014 vede laboratoř Stříhová skladba na Moskevské škole nového filmu (MŠNK).